

Hüseyin ÇALIŞKAN

KOYUNLAR

Küçükbaş hayvanlar (koyun, keçi) ilkbahardan kış başlangıcına kadar kırlarda çobanların nezaretinde sürü halinde otlatılırdı. O zamanlarda Köyümüzde her biri 100-500 civarında küçükbaş hayvandan oluşan 7-8 tane ailenin sürüleri vardı. Bu sürüler ilkbaharın başlangıcında ve soğuk havalarda köyden 3-4 km uzakta ve meraların bulunduğu yerlerdeki otlatılırdı. Buralarda sürünün otlatılması ve beslenmesi daha kolay olurdu. Mart ayında koyun ve keçiler yavru doğurunca (kuzulayınca) Ağılların ya da inlerin hemen yanına kuzuluklar yapılır, kuzular ve oğlaklar bu buralara konurdu. Her gün öğleyin sürüde davarı (koyun ve keçileri) olan ailelerin koyunları evlerine gelir ve sağmaya, kuzular emzirilirdi. Kışın ise sürüler köye getirilir, sahiplerine dağıtılırdı.

sahipleri tarafından ağıllarda, ahırlarda veya kefek inlerde bir nevi mağaraya benzeyen yerlerde beslenirdi. Buralara tahtadan yapılmış ya da kefek duvara oyulmuş ince uzun kanala benzer hatıllar yapılırdı. Koyunlar bu hatıllara konan saman ve yemle beslenirdi. Günde iki, üç öğün yem ve bir defa su verilirdi. Hayvan sayısı çoksa ve kış mevsimi uzarsa bunların bakım ve beslenmesi hayli zorlaşırdı.

Gün geçtikçe gerek hayvan sayısının azalması, gerekse toplumun ihtiyacı olan hayvani ürünleri dışardan temin eder durumda olması gibi sebeplerden dolayı öncelikle ağıllar, arkasından da inler fonksiyonunu kaybetti ve adeta yok oldular.